

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Visio huius capitis proponitur, & explicatur. Sectio Vltima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illū plagas scriptas in libro isto, & si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet Deus partē eius de libro vitæ, & de ciuitate sancta, & de iis, quæ scripta sunt in libro isto: dicit qui testimoniū perhibet istorum. Etiam venio cito: Amen. Veni Domine Iesu. Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

Visio huius capituli proponitur, & explicatur.

SECTIO VLTIMA.

I. Primo ait Ioannes Angelum ostendisse sibi fluium aquæ viuæ, seu aquæ viuæ, vt Græcè habetur, splendidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei, & Agni. Hunc fluium Rich. Vict. & Ioachimus gratiam spiritus sancti accipiunt: Rupertus ipsum Spiritum sanctum, qui quoniam procedit à Patre, & Filio, idcirco fluius à sede Dei, & Agni emanare dicitur: Haymo, & Ansbert. prædicationem Euangelij interpretantur. Verum cū hæc ad præsentē Ecclesiæ statum pertineant, & hoc loco sit sermo de celesti beatitudine, probabilius est, quod ait Pannon. & alij, significari nomine fluminis delectationem, & iucunditatem, quæ ex visione beatifica proficitur, iuxta illud Psal. 35. *Inebriabitur ab ubertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos:* & Psal. 45. *Fluminis imperius satisficit ciuitatem Dei.* & Esai. 66. *Declinabo super eam quasi fluium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriā.* Dicitur flumen aquæ viuæ, quia nunquā deficiet: procedit de sede Dei, & Agni, quia gaudium essenziale ex visione Dei beatifica oritur: accidentale autē omnium maximū ex visione Agni, hoc est, ex humanitate Christi proficitur.

II. Secundō. *In medio plateæ eius, & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum: & folia ligni ad sanitatem gentium.* Communiter Interpretes per lignum vitæ Christum accipiunt. Ita Beda, & Pannon. Ansbert. Rupert. Richard. Vict. Haymo, Ioachimus. Tum vero duodecim fructus per duodecim menses quidam duodecim Apostolos, alij melius iugē, & continuā fructificationem accipiunt, quæ Christus habet in electis, potissimūque in beatis, eis continuō per omnē eternitatem essentielle gaudiū pacificæ visionis aliāque accidentalia tribuendo. Folia verō ad sanitatem gentiū interpretantur verba Christi, eiusque doctrinam, quæ gentibus salutem attulit. Verū hæc expositio mystica nobis potius quàm literalis videtur, imō & textui minimè consentanea. Cum enim dicatur lignū vitæ esse in vtraque parte fluminis: quomodo vnū, & idem lignum ex vtraque parte esse potuit? Quare haud dubiè lignum hoc loco pro lignis positum est, vt sit sensus, multa ligna, hoc est, multas arbores ex vtraque ripa fluminis cōstitas fuisse. Cum igitur fluius gaudiū beatitudinis significet, vt diximus, quis nō videt arbores in vtraque ripa fluminis cōstitas Beatos ipsos adumbrare, qui eius gaudiij torrente irrigantur? Quoniam verō eorum gaudiū nullo vnquam tempore vel cessabit, vel interrumpetur: idcirco fructum ferunt singulis mēibus. Dicuntur folia esse ad sanitatem gentiū: quoniam gaudium accidentale Beatorū, quod per folia accipiendum putamus, sufficiens per se est ad omnem mentis, corporisque ægritudinem leuandam. Etenim in omnibus animæ potentiis, & sensibus corporis erunt peculiararia gaudia, quæ eiusmodi potentias perficiant, omnique imperfectione quasi ægritudine sanabunt.

Quæ in reliqua parte capituli continentur, fere expositione non indigent, sed

ea tamen breuiter percurramus Sequitur igitur. *Et omnem maledictum non erit amplius.* Maledicti nomine peccatum omne intellige, quod in illa ciuitate nunquam erit. Dicitur autem peccatum maledictum, quia execratione dignum est, idque significat Græcum vocabulum, *ut. et. de. pecc.* *Et sedes Dei.* & Agni in illa erunt, hoc est, erit Metropolis ciuitas, in qua Deus, & Agnus in omnem æternitatem regni sedem figent. *Et serui eius seruient illi,* hoc est, nunquam à Dei, & Agni famulatu, a morteque discedent. Ratio verò statim subiungitur: *Et videbunt faciem eius.* Quomodo enim deserere cum poterunt, quem clarè vident esse omni amore, cultuque dignissimum? Quin potius: *Nomen eius in frontibus eorum,* hoc est, maximi honoris, & ornamenti loco ducent tanto Principi seruire: ac pro eius seruis famulisque agnoscant: in cuius rei signum nomen tanti Principis in frontibus tanquam illustre insigne, & monumentum gestabunt. *Et non ultra don erit,* & non egdebunt lumine lucerna, neque lumine solis: quoniam Dominus Deus illuminat illos. & regnabunt in secula seculorum. Nulla noctis, ac diei vicissitudo in illa ciuitate reperietur: quoniam Deus, qui perpetuò luce, & omnis mutationis est expertus, ciuitatem illuminabit. Beati verò omnes regnabunt, hoc est, Reges erunt felicissimi, ac potentissimi. Quamquam enim, ut paulò ante dictum est, serui erunt cælestis Principis: tamen ea ipsa seruitus pro regno, & imperio reputabitur. Ne verò quis de tam magnifica pollicitatione dubitaret, adiungit: *Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt,* & *verba.* Et Dominus Deus spirituum Prophetarum misit Angelum suum ostendere seruis suis, quæ oportet fieri eis. *Et ecce venio velociter.* Dicitur Deus Dominus spirituum Prophetarum: quia ipsius est spiritum prophetia dare Prophetis. Cor verò dicat Ioan. *Quæ oportet fieri cito?* & cur Christus dicat, *Et ecce venio velociter?* ad initium huius operis explicauimus. *Beatus, qui custodit verba prophetia libri huius.* Et ego Ioannes, qui audiuimus & vidi hæc. Suo ipsius testimoniò, & auctoritate omnium, quæ hæctenus in Apocalypsi scriptis, veritatem confirmat. Id quod more suo facit Ioan. idem namque in Euangelio præstitit c. 19. Cum enim de sanguine, & aqua, quæ ex Christi demortui aperto latere profluxerunt, scripsisset, adiunxit: *Et qui viderit testimonium perhibet, & verum est testimonium eius.* & c. 22. *Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scimus, quia verum est testimonium eius.* Et postquam audissem, & vidiissem, cecidi, ut adorarem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat, & dixit mihi: *Vide, ne feceris: conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui seruant verba libri huius, Deum adora.* Confule, quæ diximus c. 19. vbi hæc eadem sententia totidem verbis scribitur, de eaq; nos eo loco fusè disseruimus.

Ne signaueris verba prophetia libri huius: tempus enim prope est. Præcipit Deus Ioanni, ne librum hunc Apocalypsi obfignet, & claudat, sed omnibus legendum proponat. Quæ est Aræthæ, & reliquorum Interpretum expositio. Ratio verò eareddicitur: *Tempus enim prope est,* hoc est, multa eorum, quæ tibi ostensa sunt, cito debent euentire, cuiusmodi fuerunt multiplices Ecclesiæ per Tyrános, ac hæreticos persecutores, & alia, quæ vel ipso Ioanne viuente acciderunt. Quam ob causam vtile erat, imo & pernecessarium legendam Apocalypsim fidelibus proponere, ne labores, & calamitates ipsos imparatos, & nec opinantes de repente, & insperato opprimerent: quin ipsi omnia ante prospicientes postea ipsis rerum euentis minime mouerentur. Cur verò c. 10. supetiori præceptum sit Ioanni, ut ea, quæ septem tonitrua locuta fuerunt, signaret, nec literis mandaret, rationem eo loco reddidimus ex rerum ipsarum prodigiosa visione desumptam, ne si illa prodigia vulgarerentur, forte fideles tam horribilium rerum denuntiatione commoueri, ac de luxu mentis constantia, atque in Deum fiducia derubarum possent.

Peccatum maledictum dicitur.

Metropolis ciuitas illa erit.

Beati à Dei obsequio nunquam discedent.

Reges erant. huius promissi auctoritas.

Suo testimonio horum veritatem confirmat Ioan.

Ioan. 19.

35 & 22. 24.

III. Iubetur Ie. librum hunc omnibus legendum proponere.

Porrò illa, quæ habentur apud Dan. c. 8. T u ergo visionem signa, quia post multos dies erit: & c. 12. T u autem Daniel claudes sermones, & signa libri usque ad tempus statutum: & paulò post, v. de Daniel, quia clausi sunt, signa ique sermones usque ad præfixitum tempus: non enim sensum habent, vt prohibeatur Daniel eiusmodi visiones mandare literis, sed vt eas obscure conscribat, & ænigmatum inuolueris obscuret, ne palam proposita ab imperitis riderentur: quin potius apud omnes suam auctoritatem, & maiestatem retinerent.

Aut horum complementum datur tempus peccandis, & bene faciendis. Timore eundem deterret à peccando. Christus. Spe præmij allucit ad bene agendum.

Sequitur. *Qui nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc. Ecce venio cito, & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua.* Significatur adhuc tempus superesse ante vniuersam horum vaticiniorum quæ in Apocalypsi continentur, impletionem, & interim, vnumquemque pro sua libertate posse aut peccatis, si malus sit, in dies inquinari, aut si iustus est, magis per bona opera sanctificari: itaque integrum unicuique esse male, beneve agere, neminemque à Deo prohiberi, sed omnes suæ permitti libertati. Sic enim locustis est accipiendus, non quasi Deus exhortetur quempiam, vt noceat, aut vt in peccatorum sordibus hæreat. Imo vt omnes timore iudicij ad bene viuendum impellat, addit se cito venturum ad iudicandum. *Ecce, inquit, venio cito: & merces mea mecum est, hoc est, Non opus habeo aliunde præmium, ac mercedem mutuari, vt eam iis, qui bene egerint, conferam: quoniam mecum est ipsa merces, eam in mea potestate habeo, eam mecum simul affero, vt absque mora iustis impertiar.*

Esai. 40. 10. Esai. 62. 11.

Sic enim accipienda sunt illa verba: *Merces mea mecum est: quæ eodem sensu habetur Esa. 40. Ecce Dominus Deus in fortitudine venit, & brachium eius nominabitur: ecce merces eius cum eo. Et c. 62. Ecce saluator tuus venit, ecce merces eius cum eo.* Nec verò mercedē dumtaxat iustis dabo, sed se uere etiam in peccatores, & sceleratos vindicabo: etenim omnes secundum cuiusque opera aut supplicio afficiā, aut præmio. *Ego enim sum Alpha, & Omega, primus, & nouissimus, principium, & finis.* Idē hæc omnia significant, *primus enim, & nouissimus, principij, & finis interpretatio sunt eius, quod dictū est, Alpha, & Omega, vt suo loco superius exposuimus.* Idcirco verò Christi hoc loco se principium, & finē nominat, vt intelligat omnes ab ipso expectandam esse mercedē, suppliciumque etiā inferendū: quippe qui sit Alpha, & Omega vniuersorū, hoc est, Deus, à quo omnia vt à principio emanāt, & in quē omnia vt in finē referuntur, atque adeo potens ad mercedē iustis conferendā, & pœnas à sceleratis deposcendas. Quam ob causam verbis consequentibus iusti beati prædicantur:

Canes, Heretici, & infideles. Arethas, Haymo.

improbi verò à sempiterna felicitate repelluntur. *Beati, inquit, qui lauant stolas suas, (videlicet in sanguine Agni) vt sit potestas eorum in ligno vitæ, (de quo superiori cap.) & per portas intrent in ciuitatē. Foris canes, & venefici, & impudici, & homicidæ, & idoli feruentes, & omnis, qui amat, & facit mendacium.* Per canes Arethas infideles, Haymo Hereticos quoque comprehendit. Foris, inquit, canes, id est, Iudei, Heretici, ceterique increduli, qui contra Eccl. latrant. *Venefici, id est, malefici, siue Magi, & impudici, id est, inlicite peccantes: Mendacium quomodo sit accipiendum, vt ab ingressu arceat celestis ciuitatis, iam capite superiori docuimus.*

VI. Confirmat hæc omnia Christus. Spiritus sanctus mouet ad desiderandum aduentum Christi.

Subiungitur. *Ego testis sum. Angelum meum testificari vobis hæc in Ecclesijs. Ego sum radix, & genus Dauid, stella splendida, & matutina.* Vt vera, certaque omnino esse confirmet, quæ in tota hac Apocalypsi continentur, testatur Christus ipse se ea per Angelum suum Ioanni reuelasse, vt ea Ecclesijs proponeret. Quomodo verò Christus sit radix Dauid, diximus cap. 5. Cui verò stella matutina appellatur, c. 2 explicauimus, *Spiritus, & sponsa dicunt: Veni.* Per spiritum, Spiritum sanctum intellige, cum Græcè habeat appositum articulum, τὸ πνεῦμα. Et est sensus, Spiritum sanctum mouere iustos, vt aduentum Christi ad iudiciū desideret, & petant.

VIE GA
Apoca
XXII

iuxta illud ad Rom. 8. Ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus, id est, facit postulare. Quamvis non sit improbabile, quod ait Arethas, per spiritum accipiendos esse eos, qui digni habentur spiritualibus nuptiis. Spōla etiam, id est, Ecclesia dicit: *Veni*, hoc est eundem aduentum omnibus votis expetit, petitq; ab ipso suo, ut veniat tandem ad eam in thalamum gloriæ admittendam. Et qui audit, dicat: *Veni*, hoc est, omnes, ad quos hæc visio pervenerit, eundem aduentum exoptent, & postulent. Et qui sitit, veniat, & qui vult, accipiat aquam vitæ gratis. Inuitantur omnes ad aquam tum gratiæ modò, tum gloriæ postea hauriendam. Quo verò sensu gloria gratis dari dicatur, superiori capite est explicatum.

Deinde contestatur Ioannes, ne quis suæ huic Apocalypsi aliquid vel adiciere, vel detrabere præsumat. *Confessor*, inquit, omni audienti verba propheta libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri propheta huius, auferet Deus partem eius de libro vite, & de civitate sancta de his, quæ scripta sunt in libro isto. Innuit futuros in Ecclesia Hæreticos, qui sacras Scripturas adulterarent, atque ad eas corrumpendas, & in suos errores detorqueudas quædam adicerent, quædam etiam mutilaret. Id quod de Marcione testatur multis in locis Tertullianus. & in primis, quod plura deleret in sacris literis ad suas hæreses astruendas, docet lib. de carne Christi, c. 2. *Huius opinio consilijs tot originalia instrumenta Christi delere Marcion ausus est, ne carne eius probaretur.* Et c. 4. *Circumspecte Marcion si tamen non deleti, s. culta mundi elegit Deus, ut confundat sapientiam.* Unde eundem Marcion Tertullianus I. aduersus eum primo. c. 1. *marem Ponticum appellat Euan-gelium cordodentem. Nihil, inquit, tam barbarum, ac friste apud Pontum, quam quod illic Marcion natus est. Iam & bestijs illius barbarie importunior Marcion. Quis enim tam castrator carnis Castor, quam qui nuptias abstulit? Qui tam comessor mus Ponticus, quam qui Evangelia corrodit?* Quod verò etiam Marcion de suo quædam Scripturis adice-ret, docet idem Tertullianus I. de carne Christi, c. 7. *Nō recipio, inquit, quod extra Scri-pturam de suo inferi.* Quod de Marcione docet Tertull. in multis alijs Hæreticis ostendi posset, quos ut diximus, hoc loco notauit Apostolus.

Tum subiungit: *Dicit, qui testimonium perhibet istorum: Etiam venio cito. Amen.* Du-bium est sintne ista verba Christi, an Ioānis: Arethas existimat ad vtrumq; referri posse, quidā ex Recentioribus existimat esse Ioannis, ut ipse de se dicat: *Hæc di-cit is, qui testimonium perhibet istorum:* usque verbis suā auctoritatem interponat, ne quispiā audeat in Apocalypsi aliquid immutare. Præterea etiam eiusdē esse verba sequentia: *Etiam venio cito*, ut quoniā Christus dixerat: *Qui sitit, veniat, & qui vult, accipiat aquam vitæ gratis.* Ioannes, qui maximè eam aquā sitiebat, optabatque dis-solui, & esse cū Christo, respōdeat: *Etiam venio cito Amen.* Quasi dicat: Siquidem Christo optimè ais, ut qui sitit, ad te veniat: en ego te fontem aquæ viæ sitio, & cito ad te venio, cum iā senex admodum sim, parūque mihi vitæ transigendum super sit. *Amen*, hoc est, vtinā tuo singulari munere cito huius mei voti composi-tiā. Cæterum cōmunis expositio magis placet, quæ hæc de ipso Christo interpre-tatur: itaque de Christo Ioannem dicere: *Dicit qui testimonium perhibet istorum: Etiam venio cito*, hoc est, Christus, qui paulò ante testatus est se huius libri auctorem esse illis verbis: *Ego Iesus misi Angelum meum testificari vobis hæc in Ecclesijs:* ipse, inquam, Christus se cito venturū esse confirmat: *Etiam venio cito.* Vbi pro etiam, est Græ-cæ, *καὶ*, quæ dictio affirmantis est. Cui expositioni aptè coherens, quæ sequitur: rectè enim subiungit nomine Ecclesiæ Ioannes, *Amen: veni Domine Iesu.* Ita sit, inquit, veni iam tandem Domine Iesu. Ita locū hunc intellexit Beda. *Dicit qui testi-monium perhibet istorum: Etiam venio cito.* Idem, inquit, Christus testimonium perhibet,

Rom. 8. 26.
Ad quos eius
desiderium
pertinet.
Arethas.

VII.

Hæretici a-
dulteratores
Scripturae.
Detrahebat
Scripturam
Marcion.
Tertull.

Adiciebat
etiam de suo.

VIII.

Dubitatis.
Arethas.

Ioan. Chris-
tus aquam
vitæ deside-
rat.

Vera respu-
sio.

Christū ve-
nire deside-
rat Ecclesia.
Beda.

qui se Ecclesia venturum annuntiat, cui more Cantici canticorum Ecclesia deuote responderet: Amen. Veni Domine Iesu. Sic etiam Rupertus, Haymo, Ansbertus, & reliqui. Et confirmari potest: quia verba illa, veni cito, verba sunt notissima, ac disertissima Christi, quae saepe in hoc opere usurpauit tam hoc ipso capite: Ecce venio velociter: & iterum: Ecce venio cito, & merces mea mecum est: &c. 3. Ecce venio cito: & saepe alias in hoc opere, ut minime dubitandum sit, quin hoc loco Christum ex sua ipsius uoceloquentem debeamus agnoscere.

IX. Denique uerbis praedatissimis, & uere aureis suam Apocalypsim Iohannes concludit. Gratia, inquit, Domini nostri Iesu Christi cum omnibus uobis. Pulcherrimam sane, & nobilissimam libeo suo subscriptionem Iohannes adhibuit & se, & tanto opere dignissimam. Et uero quam alia subscriptione is, qui a gratia nomen accepit, sonat enim Iohannes Dei gratiam nisi gratia ipsa concluderet: Erat Pelagiani, inquit Beda, & sua uirtute fideles Domini se gratia priuent: Apostolo autem Paulo praedictum quarente, ac dicente: Quis me liberabit de corpore mortis huius respondet Iohannes nominis sui memor: Gratia Dei per Iesum Christum. Et ne sibi Deo arista de singulari Dei munere blandiantur, audiant, quod cum gratiam Dei quasi uale uisimum commendaret adiecit: Cum omnibus uobis. Haec ille. Illud aduertetim, Paulum quoque eandem subscriptionem in omnibus suis epistolis adhibere, quemadmodum ipse testatur 2. ad Thess. 3. Saluatio mea manu Pauli, quod est signum in omni epistola, ita scribo: Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus uobis. Amen. Nam si percurras omnes eius epistolas, eam subscriptionem, & quasi Pauli sigillum in omnibus reperis: imo & omnes etiam praeter eam, quae est ad Hebraeos, a gratia inchoat Apostolus, ut inueniat bona operaline Dei gratia inchoauit. Gratia, inquit, uobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui uenturus est. Eandemque gratia concludit, & quasi gratiae sigillo obsignauit.

X. Eodem igitur nos Regali Diuinae gratiae sigillo, nostros hosce in Apocalypsim commentarios obsignemus. Diximus in opere difficillimo, quae nobis probabiliora, & magis contextui, & instituto Iohannis consentanea uisa sunt: Quod si librum septem signatum sigillis omni ex parte aperire, & resignare non potuimus; operam certe nostram, qualis, qualis est, aequi, bonique consulere, qui & ea uisus Dei nomine susceptam, & non omnino inutilem esse cogitauerit. Illud superest, ut immortalis Deo immortales agentes gratias, & omnia, quae scripsimus, scribemusque in posterum, Ecclesiae iudicio, censuraeque subiicientes hortemur, obtestemurque singulos, ut per bona opera studeant ad caelestem Hierusalem paulo ante descriptam ascendere, & ad latissimas, & amoenissimas caelestis illius fluminis ripas perennibus, & iucundissimis sempiternae felicitatis, & nunquam labentium gaudiorum torrentibus irrigari.

Laus Deo, Virginique Matri

INDEX